

บทที่ 12

1. Aristotle กล่าวว่าสินค้าอาจมองได้สองทัศนะนั้นเป็นอย่างไร และ ทัศนะนั้นทำให้เกิดความแตกต่างในเรื่องใด

Aristotle เป็นนักปรัชญาชาวกรีก เป็นผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชา เศรษฐศาสตร์ด้วย .เขาคิดว่าสินค้าทุกชนิดอาจมองได้สองทางด้วยกันคือ สินค้า นั้นอาจให้ความพึงพอใจแก่เราโดยตรงหรืออาจจะให้ความพอใจแก่เราโดยทาง อ้อม เช่น เสื้อที่เราสวมใส่นั้นให้ความพอใจแก่เราโดยตรงหรืออาจนำไปแลกเปลี่ยนสิ่งอื่น ซึ่งสนองความพอใจให้แก่เราโดยทางอ้อม ในกรณีแรกถ้าเรานำ สิ่งของนั้นมาใช้ผิดจะทำให้เกิดการสะสมสิ่งนั้นไว้มากกว่าที่เราจำเป็นต้องใช้แก่ ชีวิต

จากแนวความคิดนี้ทำให้เกิดความแตกต่าง

1) ระหว่างมูลค่าการใช้ (Value in Use) กับมูลค่าการแลกเปลี่ยน (Value in Exchange)

2) ระหว่างความมั่งคั่งที่แท้จริง (true wealth) ซึ่งถูกจำกัดโดยธรรมชาติ และความมั่งคั่งที่ไม่เป็นธรรมชาติ (Unnatural Wealth) ซึ่งไม่อาจจำกัดและ ขึ้นอยู่กับความสามารถของมนุษย์ซึ่งเห็นจากหน่วยทางเศรษฐกิจที่จะจัดให้มี มากหรือน้อย

3) ระหว่างความต้องการของเศรษฐกิจภายในประเทศและส่วนที่ เกินความต้องการนี้

ความแตกต่างในข้อ 2) และ 3) นั้นเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจถึงความ พอลใจของสังคมที่จะได้รับการตอบสนองและอะไรจะเป็นตัวนำมาซึ่งความพอล ใจนั้นส่วนในข้อแรกเป็นตัวกำหนดโครงสร้างของความคิดที่ตกทอดมาจนถึง ปัจจุบัน

2. อธิบายความคิดในเรื่องมูลค่าของพวกโรมัน

แนวความคิดของพวกโรมันหลังปี 450 BC ในเรื่องมูลค่านั้นพวกโรมันมีความเห็นว่า มูลค่านั้นเกิดขึ้นจากการคำนวณของสังคม pedius ให้ความเห็นว่า ราคาของสิ่งของไม่ได้กำหนดจากความพึงพอใจหรือประโยชน์ของมันที่มีต่อบุคคลหนึ่ง แต่ราคานั้นกำหนดมาจากทุก ๆ คน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดเรื่องมูลค่ากำหนดจากประโยชน์นั้น ซึ่งมีผู้ยอมรับอยู่ เช่น Cicero ซึ่งให้ความเห็นว่าขอบเขตของการใช้มูลค่าต่อสิ่งของนั้น คือความปรารถนาของคนที่มิต่อสิ่งนั้น เนื่องจากว่าเป็นการยากที่จะกำหนดราคา นอกจากจะกำหนดความปรารถนาก่อน

3. จงกล่าวถึงแนวความคิดโดยทั่ว ๆ ไป ในยุคกลางและความคิดในเรื่องราคายุติธรรมของ Thomas Aquinas

นักประวัติศาสตร์ส่วนมากกำหนดช่วงเวลาของยุคกลางไว้ เริ่มจากเมื่ออาณาจักรโรมันล่มลงจนกระทั่งถึงต้นกำหนดของยุคฟื้นฟู (Renaissance 14-16 AD) นักเขียนในยุคกลางนี้เป็นพวกพระและมีแนวคิดมักเป็นไปในทางด้านของศีลธรรม ซึ่งพยายามจะตอบคำถามว่าอะไร คือความยุติธรรม หรืออะไรคือสิ่งที่ถูกต้อง เขาพยายามสร้างกฎธรรมชาตินี้ขึ้นมาเพื่อที่จะอธิบาย แต่เนื่องจากปัญหาทางด้านเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลในตลาด กฎธรรมชาตินี้ไม่สามารถที่จะอธิบายได้อย่างชัดเจน ดังนั้นพวกนักคิดในสมัยกลาง จึงหันไปใช้กฎหมายของพวกโรมันมาอธิบาย นอกจากจะใช้กฎหมายของพวกโรมันแล้ว แนวคิดในยุคนี้ยังได้รับอิทธิพลของ St. Augustine ซึ่งยอมรับว่าประโยชน์และความต้องการเป็นตัวกำหนดมูลค่าของสิ่งของเหมือนกัน ความคิดของ Aristotle ในเรื่องทฤษฎีมูลค่านอกจากว่าในยุคกลางมีเรื่องศาสนาปะปนด้วย

ความคิดในเรื่องราคายุติธรรมของ Thomas Aquinas เขามีความคิดว่าการแลกเปลี่ยนสินค้าซึ่งกันและกันนั้นควรที่จะให้ประโยชน์ร่วมกัน ดังนั้นการแลกเปลี่ยนจะขึ้นอยู่กับคุณภาพของสิ่งของที่แลกเปลี่ยนกัน คุณภาพของสิ่งของ

ซึ่งให้แก่นุญษ์จากการใช้สิ่งของนั้นจำกัดไว้ด้วยราคา ถ้าราคาสูงกว่าปริมาณมูลค่าของสิ่งของ หรือมูลค่าสูงกว่าราคายุติธรรมจะหมดไป ดังนั้น การขายของแพงหรือถูกกว่ามูลค่าจึงไม่ยุติธรรม กล่าวอย่างสั้น ๆ ราคายุติธรรมหมายความว่าสินค้าทุกชนิดมีมูลค่าที่แท้จริงอยู่ซึ่งมีความสมบูรณ์และกำหนดได้จากการคำนวณของชุมชน เป็นต้นทุนการผลิต ซึ่งโดยปกติแล้วเกิดจากแรงงานปัจจัยแรงงานนี้วัดได้จากฐานะทางสังคมของคนงาน

Aquinas จึงกล่าวว่า ราคาของสิ่งของนั้นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานที่ เวลาหรือการเสียดภัย ราคาที่เกิดขึ้นนอกเหนือไปจากกฎเหล่านี้ถือว่าไม่ยุติธรรม

4. ความคิดเห็นในเรื่องมูลค่าของพวกพาณิชย์นิยมกับพวก

ฟิซิโอแครตส์ ต่างกันอย่างไร อธิบายให้ชัดเจน

เมอแคนไทล์ (Mercantilism)

ในสมัยก่อน ๆ คือ ในศตวรรษที่ 16-17 เชื่อว่ามูลค่ามีอยู่ในตัวของสิ่งของนั้น ๆ เช่น จากแนวความคิดของ Aristotle หรือแนวคิดในยุคกลางเรื่องราคายุติธรรม ซึ่งเป็นช่วงที่ใช้เงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของเงิน มองได้ชัดเจนในราคายุติธรรม และ ในผลสุดท้ายในตอนปลายของพวกมูลค่าเป็นที่ยอมรับว่าเกิดจากปรากฏการณ์ของตลาดซึ่งขึ้นอยู่กับ การแลกเปลี่ยน

ในกลุ่มของพวกพ่อค้ากับรัฐบุรุษ เขาเห็นว่ามูลค่าจากพลังภายนอกซึ่งแยกจากการคาดคะเนของบุคคล คนที่สำคัญในกลุ่มนี้มี Petty กับ Lock

Sir William Petty คิดว่ามูลค่าขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายในการผลิต คือเกิดจากแรงงานและที่ดิน และมูลค่าตลาดจะเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของปริมาณและซับพลาย

Lock เขากล่าวว่าแรงงานคือที่มาของมูลค่า โดยเขากำหนดว่ามูลค่า แบ่งออกเป็นมูลค่าภายใน (Intrinsic Value) กับมูลค่าภายนอก (Extrinsic Value) มูลค่าภายในขึ้นอยู่กับความต้องการของสินค้านั้นสามารถตอบสนองความต้องการได้ มูลค่าภายนอก ขึ้นอยู่กับดีมานด์หรือซัพพลายหรือต้นทุน มูลค่าในปัจจุบันเรียกว่า Utility ในบางครั้งเรียกว่ามูลค่าธรรมชาติ (Natural Value) และมูลค่าภายนอกเรียกว่ามูลค่าปลอม (artificial Value) หรือมูลค่าตลาด (Market Value) มูลค่าชนิดนี้คือมูลค่าแลกเปลี่ยน (Exchange Value) ในมูลค่าแลกเปลี่ยนนี้มีความแตกต่างกันเกิดขึ้น ได้สองกรณี คือมูลค่าธรรมชาติ (Natural Value) ซึ่งกำหนดโดยต้นทุนการผลิต และมูลค่าตลาดกำหนดโดยความต้องการ (Demand) และการขาดแคลน (Supply)

ฟิซิโอแครตส์ (Physiocrats)

มีแนวคิดที่ มูลค่าไม่มีอยู่ในสิ่งของและเขาเชื่อว่าอรรถประโยชน์ในสินค้านั้น ๆ เขายอมรับถึงความแตกต่างระหว่างอรรถประโยชน์ (Utility) กับมูลค่าเหมือนกับนักเขียนรุ่นก่อน ๆ เขาเห็นว่าอรรถประโยชน์แตกต่างจากความมั่งคั่ง (wealth) และมูลค่าการใช้ (Value in use) แตกต่างจากมูลค่าการแลกเปลี่ยน (Exchange value) ราคาคือมูลค่า และความมั่งคั่งคือการครอบครองมูลค่าแลกเปลี่ยน

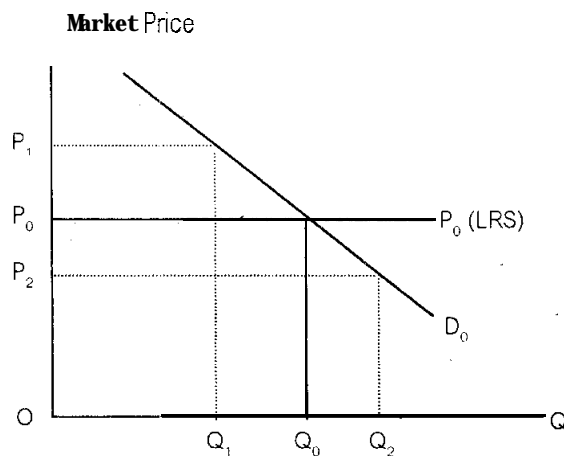
5. จงกล่าวถึงแนวความคิดของ Adam Smith ในเรื่องมูลค่า และเขาได้ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่าง ราคาธรรมชาติและราคาตลาดไว้อย่างไร

Adam Smith เริ่มกล่าวถึงปัญหาเรื่องมูลค่าโดยให้ความแตกต่างระหว่างมูลค่าการใช้กับมูลค่าการแลกเปลี่ยน มูลค่าการใช้มีความหมายคล้ายกับอรรถประโยชน์ในปัจจุบัน ส่วนมูลค่าการแลกเปลี่ยนคืออำนาจในการที่จะซื้อสินค้าชนิดอื่น ถึงแม้ว่า Smith จะให้ความแตกต่างของความหมายในเรื่องมูลค่าทั้งสองไว้ก็ตาม Smith สนใจในเรื่องที่จะแสวงหามูลค่าแลกเปลี่ยนเท่านั้น ใน

การแสวงหาว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดมูลค่า Smith มีความเห็นว่า มูลค่าที่แท้จริงของทุกสิ่งทุกอย่างคือ ค่าที่ต้องใช้แรงงานและความเหนื่อยยากในการผลิตสินค้านั้น Smith ยอมรับว่าทฤษฎีต้นทุนเป็นตัวกำหนด มูลค่า คือเขาเห็นว่าเป็นค่าที่ต้องใช้แรงงานและความเหนื่อยยากเป็นค่าใช้จ่ายทางแรงงาน

Smith ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างราคาธรรมชาติและราคาตลาดไว้ว่าเมื่อราคานั้นคลุมแต่เฉพาะอัตราธรรมชาติของค่าจ้าง ค่าเช่า กำไร ในการจัดสรรหาและจัดส่งสินค้าไปขาย เขากล่าวได้ว่าสินค้านั้นขายในราคาธรรมชาติ ราคาตลาดอาจจะสูงหรือต่ำกว่าราคาธรรมชาตินั้นขึ้นอยู่กับ Supply ของสินค้าในตลาดและความต้องการของสินค้านั้นในราคาธรรมชาติ

ราคาธรรมชาติของสินค้าจะเปลี่ยนแปลงไปตามอัตราธรรมชาติของส่วนประกอบทั้งสาม คือ ค่าจ้าง ค่าเช่า และกำไร และการเปลี่ยนแปลงของอัตราธรรมชาติ ขึ้นอยู่กับความร่ำรวยหรือความยากจนของเขา หรือสถานะก้าวหน้าอยู่กับที่ หรือต่ำลงของพวกเขา แนวความคิดเรื่องราคาธรรมชาติกับราคาตลาดของ Smith แตกต่างจากแนวคิดที่เป็นอยู่ในปัจจุบันจากรูป

P_0 คือราคาธรรมชาติ ซึ่งสมมติให้คงที่ตลอดไป และเท่ากับผลรวมของอัตราธรรมชาติกับค่าจ้าง ค่าเช่า

D_0 คือเส้นที่ลาดจากซ้ายไปขวาตัดกับเส้นราคาที่มีปริมาณ OQ_0 ซึ่งแสดงถึงปริมาณความต้องการ

ที่ราคาธรรมชาติสมมติให้รสนิยม รายได้ ราคาของสินค้าทดแทน และการคาดคะเนอยู่คงที่ P_0 และ Q_0 จะเป็นดุลยภาพระยะยาวของราคาและปริมาณสินค้าของอุตสาหกรรม

ถ้า Supply ของสินค้าต่ำกว่าดุลยภาพเช่นที่ Q_1 ผู้ซื้อที่ต้องการซื้อตามธรรมชาติไม่สามารถที่จะซื้อสินค้าได้ ผู้ซื้อบางคนจะยินยอมจ่ายในราคาที่สูงขึ้น การแข่งขันระหว่างผู้ซื้อ จะทำให้ราคาตลาดสูงขึ้นกว่าราคาธรรมชาติ เช่นเป็น P_1 แต่ถ้า Supply ที่มีในตลาดมากกว่าความต้องการ เช่นที่ Q_2 สินค้าทั้งหมดไม่สามารถที่จะขายได้หมดในราคาธรรมชาติได้ การแข่งขันระหว่างผู้ขายจะทำให้ราคาตลาดต่ำลงกว่าราคาธรรมชาติเช่นที่ P_2

6. อธิบายการกระจายรายได้ของ Smith และอธิบายให้ชัดเจนถึงการกำหนด ค่าจ้าง ค่าเช่า ค่าไร

Smith เห็นว่าในสังคมที่เจริญแล้ว ราคาของสินค้าทุกชนิดประกอบด้วยส่วนประกอบสามอย่างคือ ค่าจ้าง ค่าเช่าและค่าไร เมื่อสินค้าประกอบด้วยสามส่วนนี้สินค้าที่แรงงานผลิตขึ้นมาทั้งประเทศ ในแต่ละปีจะถูกจัดสรรไปในลักษณะตามส่วนประกอบทั้งสาม ดังนั้นค่าจ้าง ค่าเช่า และ ค่าไรจึงเป็นต้นกำเนิดของรายได้และมูลค่าของการแลกเปลี่ยน รายได้อื่น ๆ จะได้รับการแบ่งจากส่วนประกอบทั้งสาม คือ ค่าจ้าง ค่าเช่า และค่าไรนั่นเอง

ค่าจ้าง

ตามความคิดของ *Smith* ขึ้นอยู่กับ Demand และ Supply ของแรงงาน Supply นั้นมีจำนวนจำกัด และค่าจ้างขั้นต่ำถูกกำหนดโดยราคาของสิ่งของที่จำเป็น และให้ความสะดวกแก่ชีวิต ส่วน Demand ขึ้นอยู่กับทุนส่วนเกินของประเทศ หรือ ความมั่งคั่งของประเทศ ในสังคมที่ก้าวหน้าถ้า Demand มีมากค่าจ้างจะสูง และถ้ามีการเจริญเติบโตทางการค้ามากค่าจ้างจะสูงด้วย แต่ถ้าสังคมอยู่คงที่ผู้เป็นเจ้าของแรงงานจะเพิ่มขึ้นเร็วกว่าการจ้างงาน ค่าจ้างจะตกลงมาอยู่ในระดับเพียงพอเพื่อการยังชีพเท่านั้นและ *Smith* ยังได้อธิบายค่าจ้างพอยังชีพโดย

เขาเห็นว่า มนุษย์นั้นจะมีชีวิตอยู่ก็ โดยการทำงานและได้ค่าจ้างเพียงพอเพื่อการประทังชีพ ถ้าไม่อย่างนั้นเขาจะไม่สามารถเลี้ยงครอบครัวและสืบต่อเผ่าพันธุ์ได้ นอกจากนี้ Smith ได้กล่าวถึงแนวความคิดของ Wage-Fund ไว้ด้วย เขากล่าวว่า "ความต้องการแรงงานจะไม่เพิ่มขึ้นแต่จะเพิ่มเป็นสัดส่วนกับเงินกองทุนที่ตั้งเอาไว้เป็นค่าจ้าง"

ค่าเช่า

Smith กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดค่าเช่าได้สามทางคือ

- 1) ค่าเช่าเป็นการผูกขาด
- 2) ค่าเช่าเป็นส่วนเกินที่เหลือ
- 3) เป็นค่าใช้จ่ายในอีกทางหนึ่ง

ค่าเช่าตามความหมายของ *Smith* คือ เป็นค่าที่จ่ายสำหรับการใช้ที่ดิน ผลรวมของค่าเช่าในแต่ละปีกำหนดขึ้นจากการทำสัญญาตกลงระหว่างผู้เป็นเจ้าของที่ดินและผู้เช่าที่ดิน ค่าเช่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปขึ้นอยู่กับความอุดมสมบูรณ์ และ Location ของที่ดินถ้าที่ดินอยู่ห่างไกลจากตลาดส่วนเกินที่เหลือสำหรับเป็นเจ้าของที่ดินจะลดลง และ *Smith* ยังได้กล่าวถึงว่าถ้าราคาสูงกว่าต้นทุนการผลิตจะมีส่วนเกินขึ้นและค่าเช่าจะเกิดขึ้น *Smith* มีความคิดว่า ค่าจ้าง ค่าเช่า กำไรเป็นตัวกำหนดราคา แต่ค่าเช่านั้นเข้าไปมีส่วนในการกำหนดราคาแตกต่างจากค่าจ้างและกำไร

กำไรและดอกเบี้ย

Smith ให้คำจำกัดความของกำไร เป็นผลที่เกิดจากทุน โดยบุคคลเป็นผู้ใช้มัน

ส่วน**ดอกเบี้ย**เป็นรายได้ที่เกิดจากทุน โดยบุคคลไม่ได้ใช้มันแต่ให้ยืมไปกับผู้อื่น ดังนั้นแนวความคิดเรื่องกำไรของ *Smith* จึงมีสองลักษณะคือ

- 1) เป็นผลตอบแทนจากการใช้ทุน
- 2) เป็นค่าตอบแทนจากการเสี่ยง

Smith เห็นว่ากำไรจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณของทุน โดยถ้าทุนสูง ค่าจ้างสูง กำไรที่ได้ก็จะต่ำ ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าค่าจ้างเคลื่อนไหวตรงกันข้ามกับกำไร

7. อธิบายการจัดสรรรายได้ของ Ricardo

Ricardo ยอมรับแนวความคิดของ *Smith* และสนใจที่จะแสวงหามูลค่าแลกเปลี่ยน *Ricardo* ยอมรับว่ามูลค่าแลกเปลี่ยนนี้มีมูลค่าธรรมชาติ Natural Value และมูลค่าตลาด Market value ซึ่งเปลี่ยนแปลงเสมอ เมื่อมีอิทธิพลมากระทบกระทั่งกันตลอด

Ricardo แบ่งสินค้าออกเป็น 2 ชนิด คือ

1) สินค้าที่ผลิตเพิ่มขึ้นไม่ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความหายากของสินค้า เช่น भावวาท มูลค่าของสินค้าชนิดนี้จะไม่ขึ้นอยู่กับแรงงานที่ใช้ผลิตมัน แต่จะขึ้นอยู่กับว่าคนจะให้มันมีมูลค่าเท่าไร

2) สินค้าที่สามารถผลิตเพิ่มขึ้นได้โดยใช้แรงงานผลิต

Ricardo ยอมรับความคิดของ *Smith* ที่ว่าในสังคมที่เพิ่งเริ่มต้นมูลค่าแลกเปลี่ยนของสินค้าขึ้นอยู่กับแรงงานที่ใช้ในการผลิต แต่ต่างกันตรงที่ว่าที่ดินและทุนถูกนำมาใช้แล้ว มูลค่าแลกเปลี่ยนยังคงกำหนดขึ้นโดยแรงงาน เขาเห็นว่ากำไรกับค่าจ้างเท่า ๆ กันในอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงไม่กระทบกระทั่งกันมูลค่าแลกเปลี่ยน ค่าเช่าเป็นผลของมูลค่าไม่ใช่ตัวกำหนดมูลค่า ความแตกต่างในแรงงานเป็นสาเหตุที่ทำให้มูลค่าแตกต่างกัน และความแตกต่างของระยะเวลา การใช้งานของทุนอาจทำให้มูลค่าเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีผลให้เกิดการเปลี่ยนของค่าจ้างและกำไรและกระทบกระทั่งกันต้นทุนการผลิตในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ไม่เท่ากัน และจะมีผลกระทบกระทั่งกันต่อมูลค่าแลกเปลี่ยน

Ricardo นำเอาทฤษฎีการจัดสรรมาเกี่ยวข้องกับทฤษฎีมูลค่าโดยเขา ยอมรับการจัดสรรแบ่งออกเป็น

ค่าจ้าง จ่ายให้กรรมกรเพียงพอเพื่อการยังชีพและสืบต่อเชื้อสายต่อไปได้ ค่าจ้างนี้แตกต่างจากค่าจ้างในตลาดซึ่งกำหนดได้ D, S ซึ่ง Ricardo เห็นว่าเมื่อสังคมก้าวหน้าขึ้นมีการสะสมทุนมากขึ้น ค่าจ้างในตลาดจะตกลงเท่ากับค่าจ้างเพียงพอเพื่อการยังชีพ

ค่าเช่า เกิดขึ้นเมื่ออารยธรรมก้าวหน้าขึ้น คือเมื่อสังคมเจริญขึ้น การใช้แรงงานเพิ่มขึ้นเพื่อผลิต ผลผลิตในที่ดินที่เลวลดลง ส่วนที่ดินที่มักจะอุดมสมบูรณ์กว่าจะถูกนำมาใช้และค่าเช่าก็เกิดขึ้น

กำไร คือส่วนที่เหลือจากจ่ายเป็นค่าแรงงานของคนงานในการผลิตสินค้าบนที่ดินเมื่อไม่มีค่าเช่า

8. Smith กับ Ricardo มีความคิดแตกต่างกันในเรื่องมูลค่าอย่างไร

Smith แบ่งมูลค่าออกเป็น มูลค่าการใช้ (Value in Use) มูลค่าในการแลกเปลี่ยน (Value in Exchange) มูลค่าในการใช้ความหมายคล้ายกับบรรดประโยชน์ในปัจจุบัน มูลค่าแลกเปลี่ยน คืออำนาจในการที่จะซื้อสินค้าชนิดอื่น *Smith* ให้ความสนใจในมูลค่าชนิดนี้

Smith มีความเห็นว่ามูลค่าที่แท้จริงของทุกสิ่งทุกอย่างคือ ค่าที่ต้องใช้แรงงานและความเหนื่อยยากในการผลิตสินค้านั้น

Smith ได้วิเคราะห์ถึงเรื่องมูลค่าต่อไปโดยแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่าง สาเหตุที่ทำให้เกิดมูลค่าในสังคมที่เพิ่งเริ่มต้นกับสังคมที่มีการสะสมทุน เขาเห็นว่าสังคมที่เพิ่งเริ่มต้นแรงงานที่ใช้ในการผลิตสินค้าชนิดต่าง ๆ เป็นตัวกำหนดมูลค่าแลกเปลี่ยนสินค้าซึ่งกันและกัน แต่เมื่อมีการสะสมทุนขึ้นกำไร จะมีส่วนร่วมในการกำหนดมูลค่าด้วย และในสังคมที่เจริญแล้วที่ดินและทุนมีส่วนร่วมในการกำหนดมูลค่าแลกเปลี่ยนด้วย ดังนั้น ค่าจ้าง ค่าเช่า และ กำไร จึงเป็นส่วนประกอบทั้งสามในการกำหนดมูลค่าราคาที่ตั้งให้เท่ากับอัตราธรรมชาติของส่วนประกอบทั้งสามนี้ *Smith* เรียกว่าราคาธรรมชาติ (Natural Price) ราคาที่

แตกต่างจากราคาธรรมชาติคือราคาตลาด (Market Price) ซึ่งเปลี่ยนแปลงตาม Demand และ Supply

Smith ให้ความสำคัญแตกต่างระหว่าง real กับ nominal price

real price แสดงออกในรูปของแรงงานส่วน *nominal price* แสดงออกในรูปของเงินตรา

Ricardo สนใจที่จะแสวงหามูลค่าแลกเปลี่ยน เขายอมรับว่ามูลค่าแลกเปลี่ยนนี้มีทั้งมูลค่าธรรมชาติ (Natural Value) และมูลค่าตลาด (Market Value) ซึ่งเปลี่ยนแปลงเสมอเมื่อมีอิทธิพลมากระทบกระเทือนตลาดโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว *Ricardo* มักกล่าวถึงมูลค่าธรรมชาติ

Ricardo แบ่งสินค้าออกเป็น 2 ชนิด คือ สินค้าที่ผลิตเพิ่มขึ้นไม่ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความหายากของสินค้า เช่น รูปวาดและสินค้าที่สามารถผลิตเพิ่มขึ้นได้ โดยใช้แรงงานผลิตมูลค่าของสินค้าชนิดแรกจะไม่ขึ้นกับแรงงานที่ใช้ผลิตมัน แต่จะขึ้นอยู่กับว่าคนจะให้มูลค่าเท่าไร *Ricardo* ไม่สนใจในการแสวงหามูลค่าเช่นนี้ แต่สนใจที่จะแสวงหามูลค่าของสินค้าที่สามารถผลิตเพิ่มขึ้นได้อย่างไม่จำกัดโดยใช้แรงงาน

Smith อธิบายในสังคมที่เพิ่งเริ่มต้นมูลค่าแลกเปลี่ยนของสิ่งของขึ้นอยู่กับแรงงานที่ใช้ในการผลิตมัน *Ricardo* ยอมรับความคิดนี้ของ *Smith* แต่แตกต่างตรงที่ว่าเมื่อที่ดินและทุนถูกนำมาใช้แล้วมูลค่าแลกเปลี่ยนยังกำหนดขึ้นโดยแรงงานเขามีความเห็นว่าการกำหนดค่าจ้างต่าง ๆ กันในทุกอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงไม่กระทบกระเทือนมูลค่าแลกเปลี่ยน ส่วนค่าเช่าเป็นผลของมูลค่า ไม่ใช่ตัวกำหนดมูลค่าความแตกต่างของปริมาณแรงงาน เป็นสาเหตุทำให้มูลค่าแตกต่างกัน เขายังให้ข้อสรุปไว้ว่าความแตกต่างของระยะเวลาการใช้งานของทุนอาจทำให้มูลค่าเปลี่ยนแปลงไป การนำเอาความแตกต่างของระยะเวลาการใช้ แรงงานเข้ามานี้อาจมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนของค่าจ้างกับกำไรและกระทบกระเทือนต้นทุนการผลิตในอุตสาหกรรมไม่เท่ากัน และจะมีผลกระทบกระเทือนต่อมูลค่า

แลกเปลี่ยน

9. J.S. Mill แบ่งสินค้าออกเป็นกี่ชนิด อะไรบ้าง และชนิดไหนที่ Mill ให้ความสนใจ

Mill แบ่งสินค้าออกเป็น 3 ชนิด คือ

1) สินค้าที่อุปทานเป็นจำนวนจำกัด ได้แก่ รูปภาพและสินค้าที่มาจากต่างประเทศ มูลค่าของสินค้านี้ขึ้นอยู่กับ Demand และ Supply *Mill* ไม่ค่อยสนใจสินค้าประเภทแรกมากนัก

2) สินค้าที่เกิดจากการใช้แรงงาน หรือมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น เมื่อผลิตสินค้าขึ้นโดยไม่จำกัดสินค้านี้

Mill สนใจในการพยายามที่จะหากฎที่จะทำให้เกิดมูลค่า

Mill แบ่งมูลค่าออกเป็น 2 ชนิด คือ

ก. มูลค่าธรรมชาติ ขึ้นอยู่กับต้นทุนการผลิตในระยะยาว

ข. มูลค่าตลาด กำหนดโดย ดีมานด์ และ ซัพพลาย

Mill เห็นว่ามูลค่าตลาดจะมาเท่ากับต้นทุนการผลิต ในเรื่องต้นทุนการผลิตเขาเห็นด้วยกับ *Ricardo* ว่าประกอบด้วยค่าจ้าง และกำไรปกติ ส่วนค่าเช่านั้นถ้ายกเว้นในบางกรณีแล้วจะไม่มีส่วนใน ต้นทุนการผลิต

3) สินค้าประเภทเกษตรกรรมซึ่งสามารถเพิ่มขึ้นโดยไม่จำกัด แต่ต้นทุนการผลิตจะเพิ่มขึ้นในลักษณะที่สูงขึ้น

10. *Mill* ได้กล่าวถึงการจัดสรรรายไม่เงิน เป็น ค่าจ้าง ค่าเช่าและกำไรไว้ อย่างไร

Mill เห็นว่าต้องจัดสรรไปตามประเพณี คือให้เป็นค่าเช่า ดอกเบี้ย และกำไร ค่าจ้างค่าเช่าเป็นค่าความแตกต่างของผลผลิตในที่ดินดีกับที่ดินเลว เขา

เรียกว่าเป็นสิ่งที่ได้มาโดยไม่ต้องแสวงหา ดอกเบี้ย ถ้าไรเป็นสิ่งเดียวกัน คือที่
เหลือจากการจ่ายเป็นค่าจ้างแล้วเขาเห็นว่ากำไรจะมากหรือน้อยแล้ว แต่ค่าจ้าง
เมื่อค่าจ้างเพิ่มขึ้น กำไรจะลดลง ถ้าค่าจ้างลดลงกำไรจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ทุกปี
ถ้าบางปีทุนลดลงค่าจ้างจะลดลง

Mill เป็นนักปราชญ์ด้วย เขาเห็นว่าจุดมุ่งหมายของมนุษย์ คือแสวง
หาความสุขส่วนตัวให้มากที่สุด และสัญชาตญาณของมนุษย์นั้นชอบก้าวร้าวผู้อื่น
ดังนั้นการจัดสรรมักเป็นไปตามกฎที่มนุษย์ทำขึ้นมากกว่าที่จะเป็นไปตาม
ธรรมชาติ เหตุนี้เขาจึงเห็นว่าควรปฏิรูปเพื่อให้มีการจัดสรรเท่าเทียมกัน ดังนั้น
เขาจึงเห็นด้วยกับการให้มีสหกรณ์ มีการจัดตั้งสหภาพแรงงาน และมีการจัดสรร
ที่ดินให้แก่ประชาชนโดยอิสระ

11. อธิบายแนวความคิดเรื่องมูลค่าของนักเศรษฐศาสตร์ต่อไปนี้

- 1) Menger 2) Wieser

Menger เป็นผู้วางพื้นฐานให้กับสำนักออสเตรียโดยวางทฤษฎีให้อยู่
บนกฎที่ว่าสิ่งต่าง ๆ ย่อมมาจากเหตุ (Law of Causation)

Menger มีความเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างอยู่กับเหตุและผล สิ่งที่มีความ
สามารถในการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ให้พึงพอใจคือ
อรรถประโยชน์ ดังนั้น *Menger* ได้อธิบายถึงด้านมูลค่าซึ่งเขาเห็นว่าเป็นหัวใจ
ของทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ เขาเห็นว่ามูลค่าเป็นปรากฏการณ์ของบุคคล ซึ่งไม่ขึ้น
อยู่กับสังคมหรือกฎหมายของรัฐ *Menger* คิดว่ามูลค่าขึ้นอยู่กับอรรถประโยชน์
และความหายากของมัน มูลค่าแตกต่างกันก็เนื่องจากการคาดคะเนแตกต่างกัน
ซึ่งคนจะเป็นผู้กำหนดให้ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ

Menger ย้ำว่ามูลค่าและตัววัดมูลค่าขึ้นอยู่กับบุคคลและความต้องการ
ของแรงงานหรือทุนไม่มีผลโดยตรงต่อมูลค่า นอกจากนี้เขายังบอกอีกว่าต้นทุน
การผลิตไม่เป็นเหตุแห่งมูลค่า เนื่องจากมีสินค้าหลายชนิดที่ไม่สามารถผลิตเพิ่ม
ขึ้นได้ และสินค้าอีกหลายชนิด เช่นเสื้อผ้าที่ถ้าสมมุยมูลค่าของมันต่ำกว่ามูลค่า
ของปัจจัยการผลิต

Wieser เห็นว่ามูลค่าของสินค้าขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับ และได้ตั้งกฎของมูลค่าขึ้นว่า เมื่ออุปทานของสินค้าเพิ่มมากขึ้น ประโยชน์ที่เพิ่มเข้ามา (Marginal Utility) จะลดลงและมูลค่าของมัน ดังตารางข้างล่างนี้

1. สินค้า	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2. ราคา (MU)	0	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
3. ประโยชน์รวม (TU)	0	10	19	27	34	40	45	49	52	54	55	55
4. มูลค่ารวม	0	10	18	24	28	30	30	28	24	18	10	0

แถวที่สอง แสดงถึงประโยชน์เพิ่มที่ลดลง พร้อมทั้งมูลค่าของมันเมื่อปริมาณของสินค้าเพิ่มมากขึ้นแต่เมื่อคำนวณหามูลค่าของสินค้าที่อยู่ในที่เก็บ *Wieser* กล่าวว่ามูลค่าของสินค้าชนิดเดียวกันเท่ากับผลรวมของสินค้า คุณด้วยประโยชน์เพิ่ม

Wieser ได้ให้ความแตกต่างระหว่างระหว่างมูลค่าแลกเปลี่ยนในลักษณะตามความคิดของบุคคล (Exchange Value in Subjective) กับมูลค่าแลกเปลี่ยนในลักษณะตามวัตถุ (Exchange Value in Objective sense) ในกรณีแรกของมูลค่าของสินค้าคือ มูลค่าที่ผู้ซื้อและผู้ขายคาดคะเนไว้ในการแลกเปลี่ยน ส่วนมูลค่าในกรณีหลัง คือราคาที่สูงเป็นปริมาณของเงินที่ต้องการใช้ในการซื้อสินค้า

12. อธิบายแนวความคิดเรื่อง การจัดสรรรายได้ของนักเศรษฐศาสตร์ต่อไปนี

- 1) Carey 2) Clark

Henry Charlus Carey (1793 = 1879)

การจัดสรร รายได้เขาเห็นว่า รายได้ประจำปี แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ค่าเช่าดอกเบ็ญ กำไร และค่าจ้าง ตามปัจจัยการผลิต 3 อย่าง คือที่ดิน ทูน และแรงงาน

เรื่องค่าเช่านั้น เขามีความเห็นแตกต่างจาก Ricardo คือ Ricardo เห็นว่าที่ดินอุดมสมบูรณ์จะถูกนำมาใช้ก่อนเมื่อผลเมืองเพิ่มขึ้น ที่ดินเลวจะถูกนำมาใช้ ฉะนั้นส่วนที่แตกต่างของที่ดินดีกับที่ดินเลวจึงเป็นค่าเช่า

Carey เห็นว่าที่ดินเลวถูกนำมาใช้ก่อน เมื่อผลเมืองมากขึ้นที่ดินดีจึงถูกนำมาใช้ ค่าเช่าที่เกิดขึ้นคือ การบริการในการหักร้างถางพงนี้เอง

Carey เห็นว่าที่ดินและทุนไม่แตกต่างกัน เมื่อสังคมก้าวหน้าขึ้น การแบ่งรายได้ให้กับแรงงานและทุนนั้นจะเพิ่มขึ้น แต่เมื่ออยู่ในอัตราส่วนที่เท่ากันด้วย ส่วนของแรงงานซึ่งเป็นค่าจ้างจะเพิ่มขึ้นเป็นอัตราส่วนที่เร็วกว่าของทุน

	ผลผลิตรวม	ส่วนแบ่งของทุน	ส่วนแบ่งของแรงงาน
ที่ดิน 1	100	80	20
ที่ดิน 2	200	120	80
ที่ดิน 3	300	150	150

John Bates Clark เขียน ปรัชญาของความมั่งคั่ง (*Philosophy of Wealth*) แสดงแนวความคิดสองด้าน คือ

1) ทฤษฎีมูลค่าในปัจจุบันเข้าใจผิดถึง ความหมายของอรรถประโยชน์

2) ในการจัดสรรความมั่งคั่งนั้น สังคมถือว่าเป็นเพียงหน่วย ๆ หนึ่งเท่านั้น

มูลค่าตลาดวัดได้จาก *effective utility* คือความรู้สึกของเราที่มีต่อของสิ่งหนึ่งโดยวัดจากการที่เราเสียของสิ่งนั้นไป

แนวความคิดของ *Clark* เรื่องการจัดสรรเห็นว่ามีอยู่สามระดับคือ

1) รายได้ของสังคมแบ่งไปตามกลุ่มต่าง ๆ ของอุตสาหกรรม

2) จากนั้นแบ่งไปตามกลุ่มย่อยของอุตสาหกรรมนั้น

3) แบ่งไปตามปัจจัยการผลิตในกลุ่มย่อยนั้น

ในข้อ 1 และ 2 การจัดสรรขึ้นอยู่กับราคาตลาดของสินค้านั้น ส่วนข้อ 3 เป็นการจัดสรรไปตามหน้าที่ซึ่งขึ้นอยู่กับผลผลิต *Clark* ได้แสดงให้เห็นถึงแรงงานที่มีส่วนช่วยในการผลิตคือถ้าคนงานทดแทนกันได้โดยไม่สมบูรณ์ การทดแทนจะทำให้เกิดการสูญเสียมากกว่ามูลค่าผลผลิตของคนงานที่นำมาแทน

ถ้าคนงานทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์และคนงานมีประสิทธิภาพในการผลิตเท่ากัน ผลผลิตจะลดลงเท่ากันหมดไม่ว่าจะใช้คนงานคนใดทำงานแทน

13. Marshall มีความคิดอย่างไรในเรื่องมูลค่าและการจัดสรรรายได้

Marshall เชื่อว่ามูลค่าเกิดขึ้นจากอิทธิพลของอุปสงค์และอุปทาน เขายังคำนึงถึงปัญหาเรื่องคุณภาพเมื่อมีเวลาเข้ามาเกี่ยวข้อง เขาแบ่งมูลค่าออกเป็น มูลค่าตลาด (Market Value) กับมูลค่าปกติ (Normal Value)

มูลค่าตลาด เป็นจุดคุณภาพที่ไม่แน่นอน ซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับต้นทุนการผลิต แต่ขึ้นอยู่กับอุปทานในปัจจุบันและสินค้าที่มีอยู่

มูลค่าปกติ เป็นคุณภาพที่คงที่ ถ้าเวลายาวนานเพียงพอที่จะให้พลังทางเศรษฐกิจทำงานของมันได้ มูลค่าของสิ่งของในระยะยาวแล้วจะเท่ากับต้นทุนการผลิต ในความหมายของคำว่าปกติ (Normal) เขาแสดงให้เห็นว่าอาจจะใช้ได้สองกรณี

1) Sub-normal ซึ่งการผลิตไม่สามารถปรับการผลิตได้และจะผลิตเท่าที่ปัจจัยการผลิตมีอยู่

2) True-normal ซึ่งมีระยะเวลายาวและพลังทางเศรษฐกิจสามารถที่จะทำของมันได้ปริมาณ ปรับตัวได้เต็มที่ใน True-normal นี้มูลค่าจะเท่ากับต้นทุนการผลิต

Marshall มีความคิดเรื่องการจัดสรรรายได้ว่าสิ่งที่นำมาจัดสรรคือ “รายได้ประชาชาติ” ซึ่งสามารถแบ่งเป็นรายได้ของแรงงานดอกเบี้ยของทุนและส่วนเกินของผู้ผลิตหรือค่าเช่าของที่ดิน ค่าจ้าง *Marshall* เห็นว่า

- 1) เป็นค่าจ้างที่จ่ายให้กับคนงานเพียงพอที่จะให้เขามีชีวิตและมีครอบครัวต่อไปได้ ซึ่งแสดงถึงทฤษฎีมาตรฐานการครองชีพ
- 2) ค่าจ้างเท่ากับผลผลิตสุทธิของแรงงาน
- 3) อุปสงค์และอุปทานมีอิทธิพลในการกำหนดค่าจ้าง

เรื่องดอกเบี้ยกำเนิดขึ้นจากคุณภาพของอุปสงค์และอุปทาน อุปสงค์ของทุนได้จากผลตอบแทนที่จะได้รับในอนาคตจากการใช้งาน อุปทาน แสดงถึงความจริงที่ว่าคนส่วนมากต้องการความพึงพอใจ ในปัจจุบันมากกว่าที่จะได้รับในอนาคต

กำไร *Marshall* ปฏิเสธทฤษฎีการเสี่ยงเขาเห็นว่าผู้ประกอบการ คือผู้เป็นเจ้าของทุนและกำไร คือรายได้จากการบริหารงาน ดังนั้น เขาจึงเห็นกำไรคือผลตอบแทนของทุนรวมทั้งเงินเดือนของผู้ที่บริหารงานด้วย

